

200702879/1.

Datum uitspraak: 26 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

en

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/35453, 06/35415 en
06/35455 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van
28 maart 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 22 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 28 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar
van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

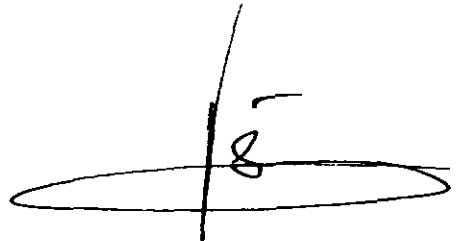
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

382-527.

Verzonden: **26 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 06/35453, 06/35455, 06/35455
Datum uitspraak: 28 maart 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op -
v-nummer
eiser sub 1,

geboren op
v-nummer
eiser sub 2,

geboren op
v-nummer
eiseres,
mede namens haar minderjarige kind,

geboren op
v-nummer
allen van Colombiaanse nationaliteit,
gezamenlijk eisers,
gemachtigde mr. M. Stoetzer-van Esch,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluiten van 22 juni 2006 heeft verweerder de aanvragen van eisers van 10 juni 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Registratienummers: AWB 06/35453, 06/35415, 06/35455

Op 21 juli 2006 hebben eisers beroep ingesteld tegen deze besluiten.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 8 maart 2007. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door mr. W.J.C. Robben, kantoorgenoot van hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R. Debets.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van hun asielaanvragen hebben eisers, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eisers zijn afkomstig uit in Colombia. Eisers sub 1 en 2 waren politiek actief bij de politieke partij ' . Eisers sub 1 en 2 waren actief bij het campagne voeren en hielpen mee met de gezondheidsdagen. Tijdens deze gezondheidsdagen werden er aan mensen ondermeer medicijnen en vaccinaties gegeven.

Op 20 februari 2004 werden eisers sub 1 en 2 op de brug bij de rivier Las Canas door leden van de FARC ontvoerd en meegenomen naar een gebied in de bergen. Daar werden ze tot 26 februari 2004 vastgehouden. Eisers sub 1 en 2 werden vrijgelaten onder de voorwaarde dat ze medicijnen en geld voor hun ontvoerders zouden regelen. Eisers sub 1 en 2 hebben niet voldaan aan deze voorwaarden en werden daarop meerdere malen schriftelijk en telefonisch bedreigd. Eisers hebben verschillende keren aangifte gedaan van deze bedreigingen en hebben uiteindelijk bij de ombudsman om bescherming gevraagd. Daarna zijn ze ondergedoken en hebben ze samen met eiseres hun land van herkomst verlaten.

De aanvraag van eiseres is afhankelijk van de aanvragen van eisers sub 1 en 2.

3. Verweerder heeft de aanvragen afgewezen, omdat niet aannemelijk is gemaakt dat de aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 zijn gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de asielrelazen van eisers ongeloofwaardig zijn, nu eisers op essentiële punten bevreemdingwekkende en tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd. Verweerder acht de verklaringen van eisers sub 1 en 2 met betrekking tot hun politieke activiteiten voor de en hun rol in de gezondheidsdagen ongeloofwaardig. Voorts stelt verweerder dat de verklaringen van eisers sub 1 en 2 inzake de gestelde ontvoering evenmin weten te overtuigen, nu zij ook hieromtrent tegenstrijdig hebben verklaard. Eisers zijn er niet in geslaagd om de gestelde problemen met de FARC geloofwaardig te maken. Eisers komen dan ook niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29 van de Vw 2000.

4. Hiermee kunnen eisers zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eisers sub 1 en 2 stellen zich op het standpunt dat zij de door verweerder geconstateerde tegenstrijdigheden voldoende hebben uitgelegd. Daarnaast hebben zij verschillende documenten overgelegd waaruit, volgens eisers, blijkt dat zij weldegelijk hebben deelgenomen aan de gezondheidsdagen. Tevens hebben eisers documenten van de ombudsman overgelegd. Derhalve stellen eisers zich op het standpunt dat verweerder nader onderzoek dient te verrichten naar de overgelegde stukken. Tot slot stellen eisers zich op het standpunt dat hun aanvragen ieder op hun eigen merites beoordeeld dienen te worden.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de relazen van eisers ongeloofwaardig zijn.

7. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de relazen van eisers ongeloofwaardig zijn. Daartoe is redengevend dat verweerder de verklaringen van eisers sub 1 en 2 ten aanzien van de gestelde politieke activiteiten voor de politieke partij op zichzelf en in samenhang in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten. Immers, eisers sub 1 en 2 hebben beide in hun nader gehoor verklaard dat ze lid waren van

In de volgende gehoren, overgelegde zienswijzen en gronden van beroep stellen eisers zich op het standpunt dat ze lid waren van de (MPU). Vervolgens stellen eisers dat de MPU gelieerd is bij . Tot slot verklaren eisers dat ze na vier jaar zijn overgestapt naar een andere partij. Gelet op het voorgaande is de rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat de gestelde politieke activiteiten ongeloofwaardig zijn te achten. Voorts heeft verweerder, naar het oordeel van de rechtbank de ontvoering van eisers door leden van de in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. Immers, ook deze verklaringen van eisers sub 1 en 2 bevatten tegenstrijdigheden. Gelet op de in de voornemens en de bestreden besluiten besproken vaagheden, het summiere karakter van de verklaringen van eisers en een aantal bevreemdingwekkende omstandigheden (waaronder de verklaringen van eisers of de ontvoerders zich wel of niet kenbaar hebben gemaakt en het bevreemdingwekkende aspect dat de van eisers medicijnen eist zonder dat zij nadere specificaties geven over de hoeveelheid medicijnen en zonder nadere aanwijzingen te geven over het wanneer, hoe en waar deze medicijnen aan de zouden moeten worden geleverd) heeft verweerder dan ook in redelijkheid tot het standpunt kunnen komen dat ook de gestelde ontvoering niet geloofwaardig is te achten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dan ook in redelijkheid tot de conclusie kunnen komen dat de asielrelazen op essentiële punten tegenstrijdig zijn te achten. Verweerder heeft dan ook, naar het oordeel van de rechtbank, geen geloof hoeven hechten aan de gestelde problemen met de

8. Ten aanzien van het standpunt van eisers dat verweerder een diepgaander onderzoek naar de feiten had moeten doen en de door hun overgelegde documenten van de ombudsman nader had dienen te onderzoek overweegt de rechtbank als volgt. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat er geen aanleiding bestaat om nader onderzoek te doen naar bovengenoemde documenten nu de asielrelazen op verschillende aspecten ongeloofwaardig zijn bevonden. De resultaten van een onderzoek naar de authenticiteit van deze documenten kan derhalve niet afdoen aan de conclusie dat de asielrelazen ongeloofwaardig zijn. Daarnaast verwijst verweerder naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 19 januari 2006 inzake Colombia (hierna: het ambtsbericht). Blijkens het ambtsbericht worden er "zogenaamde vluchtelingenpakketten (refugee kits) verkocht waarin onder meer valse dreigbrieven en valse aangiftes zijn opgenomen. In de pakketten zitten doorgaans onder andere een schriftelijk bewijs van aangifte van de Fiscalia, een brief van de ombudsman, een notaris verklaring en een brief van een wijkcomité." Tevens zal de ombudsman, volgens dit ambtsbericht, in een verklaring van aangifte nooit een advies aan betrokkene opnemen om het land te verlaten omdat de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden. Verweerder stelt zich dan ook op het standpunt dat er geen aanleiding bestaat om de documenten van de ombudsman te onderzoeken.

Registratienummers: AWB 06/35453, 06/35415, 06/35455

Eisers hebben zich ter zitting op het standpunt gesteld dat zij niet betwisten dat er vluchtelingenpakketten bestaan, doch eisers stellen dat verweerder niet kan afzien van nader onderzoek slechts omdat eisers tegenstrijdig verklaard hebben.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in casu kan worden gevolgd in zijn stelling dat nader onderzoek naar de documenten in het onderhavige geval niet kan leiden tot een ander oordeel, nu verweerder tal van andere ongeloofwaardigheden in redelijkheid aan eisers heeft kunnen tegenwerpen.

9. Gelet op het bovenstaande behoeven de overige door partijen naar voren gebrachte standpunten geen nadere bespreking.

10. Derhalve zijn de beroepen ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: AWB 06/35453, 06/35415, 06/35455

5

De beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 28 maart 2007 in tegenwoordigheid van L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**28 MRT 2007**

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Mr. M.R. van Germent
Mr. A. Kiliç - Sahin
Mr. R.M. Tjong Kim Sang

Griftdijk-Zuid 133
6663 BE Lent

Telefoon
024 . 360 55 66
Fax
024 . 360 14 99

E-mail
info@vangemert-kilic.nl
Internet
www.vangemert-kilic.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2489 B	24 APR 2007
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 9030
6800 EM ARNHEM

Per aangetekende post
en per fax: 070-3651380
Aantal pagina's (incl. prod): 2/5

Nijmegen/Lent, 24 april 2007
Inzake :
Ons kenmerk : 2007.000528
Procedure nr : 06/35453, 06/35415 en 06/35455

Edelachtbare Heer/Vrouwe,

Appellanten zijn geboren op : en geboren december 1970 allen van Colombiaanse nationaliteit, thans verblijvende te Schalkhaar en voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mr. M. Stoetzer-van Esch van Van Gemert & Kiliç advocaten, kantoorhoudende aan de Griftdijk-Zuid 133, 6663 BE Lent, die tot het indienen van het hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd is met recht van substitutie. De schriftelijke machtigingen worden hierbij overgelegd (productie 1a t/m 1c).

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 28 maart 2007 waarin deze het beroep van appellanten ongegrond verklaart. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 2).

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellanten zijn van mening dat er in onderhavige procedure 'vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsonwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven', zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appellanten daarom niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW2000.

Een afschrift van deze grieven van het hoger beroepschrift zijn in kopie tevens aan verweerder toegezonden.

De grieven tegen de aangevallen uitspraak zullen hierna worden besproken. Daarbij zal voor de duidelijkheid de volgorde van de overwegingen in de uitspraak worden aangehouden bij het bespreken van de grieven.

De rechtbank overwoog:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de relazen van eisers ongeloofwaardig zijn."

Grief 1:

De rechtbank gaat bij haar overweging ten onrechte voorbij aan het gestelde in de gronden van het beroep d.d. 7 maart 2007 (3.0 en 3.1) (produktie 3) waarin aangevoerd wordt dat verweerder bij de beoordeling van de geloofwaardigheid heeft gehandeld in strijd met het toetsingskader zoals verwoord in de uitspraak van de afdeling van 27 januari 2003, 200206297, JV 2003/103. Gesteld werd in de gronden dat verweerder heeft miskend dat ieder asielrelaas in beginsel op zichzelf – dat wil zeggen los van de andere relazen – dient te worden beoordeeld.

De rechtbank overwoog:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder in casu kan worden gevolgd in zijn stelling dat nader onderzoek naar de documenten in het onderhavige geval niet kan leiden tot een ander oordeel, nu verweerder tal van andere ongeloofwaardigheden in redelijkheid aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen."

Grief 2:

De rechtbank gaat ten onrechte voorbij aan het gestelde in de gronden van het beroep d.d. 7 maart 2007 (4.0 en 4.1) (produktie 3) waarin wordt aangevoerd dat verweerder de documenten die ter staving van de asielrelazen zijn overgelegd had dienen te onderzoeken. In de gronden van het beroep is gewezen op een uitspraak van de rechtbank Leeuwarden d.d. 27 februari 2004, awb 04/5880 en 04/5885 (als produktie bij de gronden gevoegd). Deze uitspraak werd door de Afdeling van de Raad van State bevestigd bij uitspraak van 19 mei 2004, 200401934/1, JV 2004/276. Appellanten hebben in de gronden aangevoerd dat verweerder hiermee heeft gehandeld in strijd met de onderzoeksplicht van artikel 3:2 Awb. De rechtbank heeft hier ten onrechte geen doorslaggevende betekenis aan gegeven.

De rechtbank overwoog:

"Gelet op het bovenstaande behoeven de overige door partijen naar voren gebrachte standpunten geen nadere bespreking."

Grief 3:

Door de rechtbank wordt ten onrechte geen waarde gehecht aan het beroep van appellanten op het reële risico dat appellanten lopen op schending van artikel 3 EVRM bij gedwonegn terugkeer, zoals dat o.a. is verwoord in de gronden van het beroep d.d. 2 februari 2007 (produktie 4)

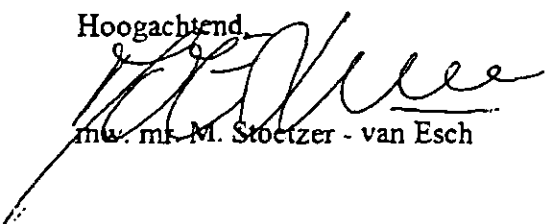
Conclusie

Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appellanten in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen waaronder die van het Vluchtelingenverdrag, het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten en de artikelen 3 van respectievelijk het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Anti-Folterverdrag. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens menen appellanten dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoeken appellanten uw college derhalve:

- a. De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- b. zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat aan appellante een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29 lid 1, sub a, b, of c Vw 2000 wordt verleend;
- c. althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;
- d. met veroordeling van verweerder in de (proces)kosten.

Hoogachtend

mr. mr. M. Stoctzer - van Esch

bijlage(n): 4 produkties